

فلسطین برن را از میان ببر

فلسطینی اشاره کرده‌اند. در سال ۲۰۱۷، شلومو بن عامی، وزیر امور خارجه سابق اسرائیل، گفت که منتظر ظهور یک رهبر اسرائیلی است که بتواند آشکارا فاجعه عظیم فلسطین را تصدیق کند. او اصرار نتانیاهو بر اینکه اسرائیل یک کشور یهودی است را مشکل ساز دانست و گفت که اسرائیلی‌های عادی در انکار این موضوع زندگی می‌کنند و فلسطینی‌ها را غیرقابل اعتماد و سختی‌های فلسطینی‌ها را یک نگرانی امنیتی می‌دانند. در واقع، بسیاری از اسرائیلی‌ها، مانند نخست‌وزیران سابق، ایهود باراک و ایهود اولمرت، می‌گویند که اگر اسرائیل به این روش ادامه دهد، می‌تواند به یک دولت آپارتاید مانند آفریقای جنوبی تبدیل شود؛ این مقایسه‌ای است که وخامت اوضاع را بر جسته می‌کند.

از زمان تأسیس، اسرائیل حتی یک پیشنهاد صلح با فلسطینی‌ها ارائه نکرده یا حتی با یک پیشنهاد صلح موافقت نکرده است و همیشه شرط و شروط مطرح کرده است. در عوض، به طور یکجانه صلح را با کشورهای عربی دنبال کرده است. اسرائیل صلحی را ترجیح می‌دهد که توسط قدرت ایالات متحده به دولت‌های عربی تحمیل شود و به آن در جه‌ای از نفوذ در منطقه‌ای که هیچ ارتباطی با آن ندارد، بدهد.

در سال ۱۹۴۹، حسنی الزعیم، رئیس‌جمهور سوریه، قطعنامه ۱۹۴ مجمع عمومی سازمان ملل را پذیرفت که

خواستار بازگشت یا جبران خسارت پناهندگان فلسطینی بود. او پیشنهاد داد که اگر اسرائیل با بازگشت ۱۰۰ هزار فلسطینی آواره موافقت کند، ۴۰۰ هزار پناهنده را به تابعیت خود درمی‌آورد و به این ترتیب به مسئله پناهندگان پایان داد. دیوید بن‌گوریون، نخست‌وزیر اسرائیل، پیشنهاد الزعیم را رد کرد و ادعا کرد که هزینه صلح بسیار بالاست. در سال ۱۹۸۱، ولیعهد عربستان سعودی طرحی را برای برقراری صلح بین کشورهای عربی و اسرائیل در ازای تأسیس یک کشور فلسطینی پیشنهاد داد، اما اسرائیل آن را رد کرد. یک سال بعد، اعضای اتحادیه عرب رسماً این پیشنهاد را پذیرفتند، اما اسرائیل دوباره آن را رد کرد، اگر چه کشورهای عربی توافق کردند که شورای امنیت تضمین‌هایی برای صلح بین کشورهای منطقه ایجاد کند. در سال ۱۹۹۶، اتحادیه عرب این اصل را تصویب کرد که صلح عادلانه و جامع در خاورمیانه «گزینه استراتژیک» برای کشورهای عربی است؛ به شرطی که یک کشور فلسطینی تأسیس شود. با این حال، اسرائیل به این طرح که متعاقباً در اجلاس اتحادیه عرب در سال ۲۰۰۲ دوباره تصویب شد، پاسخی نداد.

❖ خشم عمومی اعراب

خشم از این وضعیت سال‌هاست که در سراسر جهان عرب رو به افزایش است. در سال ۱۹۹۷، یک سرباز اردنی

است تا واشنگتن به عقب‌نشینی خود از صحنه جهانی ادامه دهد و پس از آن از فرصت‌های استراتژیکی در اروپا که پدیدار می‌شوند، بهره‌برداری کند.

این استراتژی چند مشکل دارد که مسکو کاملاً از آنها آگاه است. اول و مهمتر از همه اینکه، رد مداوم پیشنهادهای دیپلماتیک ترامپ، خطر تشدید اوضاع را به همراه دارد. ایالات متحده می‌تواند با ارائه کمک‌های نظامی بیشتر به اوکراین منجر به تغییر واقعی در میدان نبرد شود، و اگر دست به این کار مسکو دچار مشکلات شدیدی خواهد شد. کرملین، به نوبه خود، می‌داند که چگونه الزامات سیاسی ترامپ بر تمایل او برای اقدام قاطع تأثیر می‌گذارد. در نتیجه، محدودیت‌هایی برای اینکه روسیه تا چه حد می‌تواند مذاکرات را بدون متحمل شدن هزینه به تأخیر بیندازد یا به دستکاری آنها ادامه دهد، وجود دارد.

دوم، در درازمدت، ایالات متحده پس از دستیابی به توافق صلح، به ناگاه بار امنیتی را به متحدان اروپایی خود منتقل نخواهد کرد. هرگونه عقب‌نشینی آمریکا از اروپا به ایجاد سازوکارهای قوی برای تضمین ثبات منطقه‌ای بدون مداخله مستقیم ایالات متحده بستگی دارد. در عمل، ایالات متحده تنها زمانی عقب‌نشینی خواهد کرد که شرکای اروپایی به پا خیزند و دست به عمل بزنند. فرض این رویکرد این است که روسیه هیچ

شنبه ۳ آبان ۱۴۰۴
سال چهارم • شماره ۹۱۴
www.hammihanonline.ir

در جریان یک گشت‌زنی در یک منطقه مرزی، هفت دختر اسرائیلی را کشت و ادعا کرد که آنها هنگام نماز خواندن او را مستخره کرده‌اند. برخی از اردنی‌ها او را یک قهرمان می‌دانند و معتقدند که او دختران را برای اعتراض به پیمان صلح بین اردن و اسرائیل کشته است. در ژوئن ۲۰۲۲، یک پلیس ۲۰ ساله مصری از مرز عبور کرد و سه سرباز اسرائیلی را کشت و چندین نفر دیگر را زخمی کرد. این واقعت که تیرانداز ۲۵ سال پس از توافق کمپ دیوید متولد شده بود، ریشه‌های عمیق درگیری اعراب و اسرائیل را نشان می‌دهد. رسانه‌های اجتماعی عرب مملو از نظراتی بود که از این پلیس به عنوان یک قهرمان ملی تجلیل می‌کردند. یک روز پس از حمله ۷ اکتبر حماس، یک پلیس مصری دو گردشگر اسرائیلی را در اسکندریه به قتل رساند، زیرا آنها اصرار داشتند که با پرچم اسرائیل عکس بگیرند، که این اقدام نقض مقررات بود. در ماه مه ۲۰۲۴، نیروهای مصری و اسرائیلی در نزدیکی گذرگاه مرزی رفح با هم درگیر شدند که منجر به مرگ یک سرباز مصری شد.

ترامپ ابراز امیدواری کرده است که کشورهای بیشتری به توافق‌نامه‌های ابراهیم بپیوندند و گفته است که چندین کشور عربی و اسلامی به او از تمایل خود برای امضای توافق‌نامه‌های صلح با اسرائیل خبر داده‌اند. او تأکید کرد که اگر عربستان سعودی توافق‌نامه صلح امضا کند، همه کشورهای عربی و اسلامی از آن پیروی خواهند کرد. توافق‌نامه‌های عادی‌سازی روابط به نام ابراهیم (حضرت ابراهیم برای مسلمانان)، یکی از چهره‌های کلیدی در ادیان یهودی و مسلمان، نامگذاری شده‌اند. با این حال، آنچه حامیان این توافق‌نامه‌ها از تشخیص آن عاجز ماندند این است که طبق تورات، خداوند به ابراهیم و فرزندانش مالکیت ابدی سرزمین کنعان را اعطا کرده است؛ که علاوه بر فلسطین تاریخی، لبنان و جنوب غربی و مرکزی سوریه، منطقه‌ای را که اسرائیل از زمان سقوط رژیم بشار اسد در دسامبر ۲۰۲۴ در آن نفوذ کرده است، شامل می‌شود.

ظهور اسرائیل در خاورمیانه در حالی رخ داد که منطقه عربی از بی‌توانی ساختاری عمیقی رنج می‌برد. دولت مدرن عربی از استعمار، بوروکراسی متورمی را به ارث برده است که جامعه را استثمار کرده و آن را از سیاست و تصمیم‌گیری حذف کرده است. این دولت توانسته است یک سیستم آموزشی مدرن ایجاد کند که از تلقین فراتر رود و تفکر انتقادی را رشد دهد. در همین حال، فقها نتوانسته‌اند بر سکون مذهبی غلبه کنند، فقه را به مناسک تقلیل داده‌اند و ارزش شخصیت فردی و هویت ملی را بی‌اعتبار کرده‌اند. جامعه توانایی تفکر در مورد آینده‌ای بهتر را از دست داده و خود را از گذشته جدا کرده است و همین امر منجر به حاشیه‌نشینی و جدایی از واقعیت شده است. مسائل ملی کمرنگ شده‌اند و جای خود را به فرقه‌گرایی، قومیت‌گرایی و بی‌کفایتی سیاسی داده‌اند. قیام‌های شکست‌خورده اعراب، به اقتدارگرایی مشروعیت جدیدی بخشید، زیرا جنبش‌های مخالف، فاقد بلوغ و اهداف قابل دستیابی بودند. وخامت وضعیت جوامع عربی، تسلط اسرائیل بر منطقه و سوءاستفاده از اختلافات برای پیشبرد پروژه منطقه‌ای خود را آسان‌تر کرد.

در سال ۱۹۰۵، نجیب عازوری، مسیحی مارونی لبنانی، کتابی در مورد بیداری ملت عرب نوشت و استدلال کرد که قرن بیستم شاهد درگیری عظیمی بین اعراب و پروژه صهیونیستی خواهد بود که اهداف آن فراتر از فلسطین است. او استدلال کرد که این ابتکار عمل برای مهندسی آینده منطقه، بهره‌برداری از اختلافات آن و تعریف مجدد مرزهای آن در صورت ایجاد فرصت‌ها، طراحی شده است. او گفت که این درگیری ادامه خواهد یافت تا زمانی که یک طرف به طور کامل دیگری را شکست دهد.

ترجمه: آریا صدیقی

تهدیدی ندارد که اروپا نتواند آن را مدیریت کند. اگر چنین نباشد، ایالات متحده آماده است تا برای حفظ امنیت اروپا و منافع ایالات متحده، تغییر آرایش ژئواستراتژیک خود را به تأخیر بیندازد یا آن را مجدداً تنظیم کند. گذشته از همه اینها، به نفع واشنگتن نیست که یک قدرت متخاصم در اروپا به اقیانوس اطلس دسترسی پیدا کند. این یک الزام تاریخی مهم برای ایالات متحده از زمان دکترین مونرو بوده است. واشنگتن به عنوان یک قدرت اقیانوسی و جهانی، نمی‌تواند اجازه دهد تهدیدهایی علیه آمریکای شمالی یا نیمکره غربی وجود داشته باشد. بنابراین، مهم نیست که واشنگتن چقدر به کاهش نیروها از اروپا متعهد باشد، دولت ترامپ از خروج از این قاره به گونه‌ای که آن را در برابر روسیه آسیب‌پذیر کند، خودداری خواهد کرد. به همین دلیل است که دو مقام ارشد کرملین - دیمیتری پسکوف، سخنگوی پوتین و سرگئی ریابکوف، معاون وزیر امور خارجه - در ۲۲ اکتبر تأکید کردند که مقدمات اجلاس بوداپست قریب‌الوقوع است. روسیه و ایالات متحده انگیزه‌هایی برای پذیرش ضمنی تقسیم بالفعل اوکراین به عنوان چارچوبی برای مذاکرات دارند. ترامپ پیشنهاد داده است که نیروهای روسی و اوکراینی برای تثبیت وضعیت، جنگ در امتداد خطوط نبرد موجود را متوقف کنند. سوال باقی مانده این است که در نهایت خط کنترل کجا کشیده خواهد شد.

سیاستمداران

دیپلماسی یهوده

نخست‌وزیر لبنان در مصاحبه اختصاصی با المیادین آنالین در برنامه «جناب وزیر»، درباره حملات اسرائیل ومذاکرات با اشغالگران وهمچنین مسئله تسلیحات و روابط با کشورهای عربی و ایران صحبت کرد.
سلام در پاسخ به اظهارات «تام باراک»، نماینده ایالات متحده هنگامی که از تضعیف همه سازوکارهای قبلی صحبت کرد و گفت که لبنان چاره‌ای جز مذاکره ندارد، گفت: «امروز او قواعد خود را دارد و ما اصول خود را داریم که بر اساس آنها عمل خواهیم کرد.» او تأکید کرد: «اسرائیل به توافقتنامه اعلام توقف خصومت‌ها پایبند نبوده است، درحالی‌که لبنان در این مدت هیچ اقدام نظامی علیه اسرائیل انجام نداده است. با این حال، این توافقتنامه توقف خصومت‌ها بین دو طرف را تصریح می‌کند.» وی در پاسخ به سوالی در مورد امتناع از مذاکره مستقیم با رژیم صهیونیستی گفت: «تا اطلاع ثانوی، این موضوع در محاسبات ما نیست. همه چیز به شرایط بستگی دارد. ما در بازار سهام بازی نمی‌کنیم.» سلام در خصوص خلع سلاح حزب‌الله گفت: «کسانی هستند که در مورد خلع سلاح، خروج سلاح و تسلیم سلاح صحبت می‌کنند. من از این اصطلاحات استفاده نکردم. من از اصطلاحات توافق طائف استفاده می‌کنم: گسترش اقتدار دولت لبنان. به نظر من، دولت لبنان باید بتواند اقتدار خود را در تمام مناطق لبنان با نیروهای خود گسترش دهد و من به طور خاص نیروهای خود را در نظر می‌گیرم.» وی در خصوص روابط با ایران و سوریه گفت: «ما به داشتن بهترین روابط با ایران اهمیت می‌دهیم، اما این روابط باید بر اساس احترام متقابل و عدم دخالت در امور داخلی باشد. من همین حرف را در مورد روابط لبنان و سوریه به برادران سوری‌ام و رئیس‌جمهور الشّرع زدم. به او گفتم: ما به دنبال ورق زدن گذشته هستیم. لبنان از دخالت سوریه در امور خود رنج زیادی برده است و می‌دانم که شما نیز از دخالت احزاب لبنانی در امور خود رنج برده‌اید. این صفحه‌ای است که باید ورق بزنیم و روابط جدیدی را بر اساس عدم دخالت در امور دیگران و احترام متقابل به سیاست‌های خود بسازیم.»

صلح توکیو و مسکو

نخست‌وزیر جدید ژاپن در نخستین نطق خود در پارلمان اعلام کرد دولت او قصد دارد همزمان با حفظ اتحاد با آمریکا، مناقشه سرزمینی با روسیه را حل‌وفصل کرده و معاهده صلح موقه با مسکو را به امضا برساند. «سانانه تاکاچی» نخست‌وزیر جدید ژاپن اعلام کرد توکیو قصد دارد مناقشه سرزمینی خود را با روسیه حل کرده و یک معاهده صلح منعقد کند؛ در حالی‌که اتحاد خود با ایالات متحده را نیز مورد تأکید قرار می‌دهد.
نخست‌وزیر ژاپن در نخستین سخنرانی سیاسی خود در مجلس نمایندگان این کشور اعلام کرد توکیو در پی امضای معاهده صلحی است که سال‌هاست به تعویق افتاده است. تاکاچی گفت روابط میان ژاپن و روسیه همچنان پرتنش است، اما تأکید کرد سیاست دولت او بر حل این مناقشه دیرینه متمرکز است. وی درباره وضعیت اوکراین گفت این وضعیت «تلاشی یکجانبه برای تغییر وضع موجود» است و خاطرنشان کرد که ژاپن همچنان اتحاد خود با ایالات متحده را ستون اصلی سیاست خارجی کشور می‌داند. او همچنین اعلام کرد که توکیو و واشنگتن همکاری در حوزه دفاع و امنیت را تعمیق خواهند کرد و ظرفیت‌های مشارکت راهبردی آمریکا-ژاپن را ارتقا خواهند داد. تاکاچی افزود قصد دارد در جریان سفر آتی «دونالد ترامپ» رئیس‌جمهور ایالات متحده به ژاپن با او گفت‌وگو کرده و رابطه‌ای مبتنی بر اعتماد ایجاد کند.